A. D. 1895

CURRENDA XVIII.

Wykaz Kapłanów, którzy w r. b. odprawili rekolekcye.

1) **W Krakowie:** X. Kanonik Dr. Jacek Tylka -- X. Dr. Józef Mazurkiewicz — X. Józef Lenartowicz — X. Jan Perges — X. Andrzej Mucha i X. kan. Jan Kitrys.

2) **W Tarnowie** XX.: inf. Stanisław Walczyński — inf. Dr. Józef Bąba — Kan. Franc. Leśniak— kan. Dr. Jan Bernacki— Monsign. Franc. Walczyński— Wład. Chendyński - Dr. Karol Szczeklik—Jakób Gurka—Dr. Stan. Dutkiewicz—Dr. Michał Zygulński—Bernard Orzechowski— Adam Warzewski— Jan Drożdż — Jan Depowski — Stanisław Czerski — Dr. Stan. Dutkiewicz, Spirytualny— Bern. Preibisz — Jan Sydow— Antoni Brzeziński—Bogumił Królikowski—Jan Sawiński— Paweł Wiatr—Wawrzyniec Okulicki — Dr. Józef Mrugacz — Stanisław Karbowski — Józef Kaliciński — Franciszek Pawlikowski — Józef Krośniński — Józef Adamczyk— Jan Adamowski — Paweł Bączewski— Andrzej Bartoszewski — Wawrzyniec Bednarz — Franciszek Borowiecki — Jakób Bruśnicki — Józef Bryjski — Adam Bryl — Wojciech Bryndza— Karol Dudzik— Wojciech Dutkowski — Ignacy Dziubakowski — Józef Franczak -- Antoni Gawroński — Walenty Grochola — Bolesław Gruszczyński — Andrzej Gruszka — Alojzy Guńkiewicz — Piotr Halak — Jan Hołda — Józef Jarzębiński — Franciszek Kahl — Józef Kapturkiewicz — Dr. Józef Kasprzak — Antoni Kmietowicz — Jan Kopacz — Józef Kosiński — Józef Kowałski — Jakób Krogulski — Dr. Jan Krzysiak — Józef Lasak— Ludwik Ligaszewski— kan. Franciszek Lipiński—Wojciech Łątka — Józef Łazarski — Antoni Łętkowski — Maciej Maryniarczyk — Józef Mazur — Maciej Miętus— Leon Miętus — Franciszek Mucha — Andrzej Niemiec — Antoni Piątkowski — Konstantyn Pragłowski — Jan Prokopek — Józef Prokopek — Józef Ręgorowicz — Aleksander Siemiński — Mateusz Skopiński — Jan Stasiński — Tomasz Stolarczyk — Kazimierz Święs — Franciszek Szczudło — Walenty Wcisło — Franciszek Widlarz — Jan Wilczeński — Eugeniusz Wolski — Paweł Wołek — Tomasz Wroniewski — Wojciech Zarański i Józef Zielonka.

3) **W Szczyrzycu,** XX.: Józef Dańkowski—Jan Markiewicz—Andrzej Sękowski — Józef Piątek—Jan Wróbel—Szymon Kumorek— Kaźmierz Łazarski— Ludwik Kozak — Wincenty Jankowski—Ignacy Wojnarowicz — Jan Figel— Jan Dagnan—Jan Oleksik— Stanisław Gajewski — Tomasz Januś — Artur Jarmulski — Jakób Skobel — Andrzej Sulisz — Wincenty Dymnicki — Mateusz Sieniewicz — Ludwik Czapiński — Adam

Heller — Marceli Piotrowski — Józef Kumor — Walenty Dutka — Majcher Zapała— Franciszek Gutfiński — Franciszek Słowiński — Michał Januś — Jan Palka — Franciszek Wojtanowski — Władysław Szymanek — Józef Chęciński — Wojciech Guzik— Stanisław Golonka – Franciszek Pałka — Franciszek Łukasiński — Ignacy Poniewski —· Hieronim Błażyński — Andrzej Konieczny — Piotr Radwański — Piotr Lewandowski.

4) **W Zakliczynie**, XX.: Stanisław Dylski — Jakób Rozwadowski — Jan Głowacz — Stanisław Kobiela — Józef Stopa — Bartłomiej Unger — Franciszek Irzyński — Tomasz Siemek — Józef Czernecki — Franciszek Ratowski — Józef Rosner — Wojciech Rogoziewicz — Franciszek Mączka — Andrzej Habryło — Hilary Kocańda— Jan Bobczyński — Józef Bryja — Aleksan. Siedlecki — Jan Duszyński — Maciej Smoleński — Szczepan Kosecki — Józef Oświęcimski — Michał Nalepa — Jan Wiejaczka — Antoni Wilczkiewicz — Michał Kryza — Jan Pilch — Antoni Ochmański — Piotr Ciszek — Wojciech Komperda — Jan Kmietowicz — Aleksander Sołtys — Leon Gruszowiecki — Józef Piekarzewski — Bartłomiej Łaś — Stanisław Pajor — Fryderyk Kleta — Władysław Naturski — Jan Dulian — Jan Górnik — Andrzej Pawicki —Julian Trybowski — Jan Kosman — Wojciech Takuski — Jan Wojcik — Jan Zabawiński i Jan Pięch. — Razem 185 Kapłanów odprawiło rekolekcye.

Zamieszczając powyższy wykaz rekolektantów Kapłanów, uważamy za konieczne zwrócić na to uwagę, że od kilku lat liczba członków Towarzystwa św. Józefa wcale się nie pomnaża, że młodzi kapłani pomimo słyszanej w seminaryum ku temu zachęty po swojem wyświęceniu do niego nie przystępują. Przecież warunki przyjęcia i pozostania członkiem Towarzystwa nie są wygórowane. Wpisowe wynosi 1 złr., potem roczna wkładka wikarego wynosi 2 złr., proboszcza 4 złr. Za to proboszcz chcąc urządzić rekolekcye dla swoich parafian, otrzymuje z kasy Towarzystwa 50, 60, 80 i 100 złr. co jest dla niego w danym razie nie małą pomocą. Prawda, że XX. rekolektanci składają po kilka złr. na zapłacenie kilkodniowego utrzymania w czasie rekolekcyi, ale należy wiedzieć, że kasa Towarzystwa pomimo tych dobrowolnych składek jeszcze musi dopłacać celem pokrycia pozostałego niedoboru. Kto nie jest członkiem Towarzystwa, ten ani, gdy sam rekolekcye odprawia, ani gdy dla swoich parafian rekolekcye urządza, wcale na fundusze Towarzystwa oglądać się nie ma prawa.

Pominąwszy jednak osobistą korzyść, głównie powinno nam chodzić o wiarę i moralność naszego ludu, naszych parafian. Do tego bez zaprzeczenia najskuteczniej przyczyniają się misye i rekolekcye ludowe. A kiedyż to w naszej dyecezyi rozwinęła się ta zbawienna akcya na tak szeroką skalę, że dziś niema takiego miesiąca, takiego nawet tygodnia, w którymby jeżeli nie tu, to tam czy OO. Redemptoryści, czy Jezuici, czy Misyonarze, czy inni kapłani, pełni ducha bożego słowem bożem i pracą swoją oświecali umysły, kruszyli serca, burzyli piekielną robotę, a budowali królestwo boże?... Od kilku lat podajemy w kurendzie dyecezalnej, gdzie, i z jakim skutkiem odbywały się w ciągu roku rekolekcye ludowe. Jeżeli się policzy te tysiące dusz, które ze skruchą serdeczną jednały się z Bogiem przez Sakrament Pokuty, te inne tysiące osób ślubujących wstrzemięźliwość, zapisujących się do pobożnych bractw, ileż

stąd dobrego pod względem religijnym, moralnym, społecznym, nawet i materyalnym można się spodziewać? jaka to silna zarazem tama przeciwko tym zgubnym prądom, które przeciągając dziś przez całą Europę dosięgają nietylko miast ale i wiosek naszych? Cała ta nasza akcya zbawienna, ta walka duchowna nieustannie prowadzona z mocami piekielnemi, i dążnościami zmierzającemi do przewrotu poczęła się dopiero od zawiązania Towarzystwa św. Józefa, bo co można zdziałać połączonemi siłami, tego nigdy nie dokażą rozłączone, luźne jednostki. Żołnierze w boju walczą w zwartym szeregu pod rozkazami swojego wodza, i w taki tylko sposób spodziewają się odnieść zwycięstwo. Wzywamy więc kapłanów, którzy jeszcze nie zapisali się do tego Towarzystwa, aby pod posłuszeństwem, do niego przystępowali i wypełnili te próżnie, które powstały przez śmierć dawniejszych członków. Przewielebni zaś XX. Dziekani jak do wszystkiego, co przynosi chlubę charakterowi kapłańskiemu, tak i do tego niechaj zachęcą swych kondekanalnych i niechaj Nam najpóźniej do 1. *grudnia 1895 przedłożą tabelarny wykaz* wszystkich członków Towarzystwa św. Józefa w swoim Dekanacie, z odpowiednią rubryką, w której winni uwidocznić czy, i jaką kwotę, który z kondekanalnych uiścił na rzecz Towarzystwa św. Józefa w r. b.

N. 3283

SKŁADKI
na budowę kościoła Matki Boskiej Różańcowej na wyspie Lepanto.

W tem samem miejscu, gdzie w roku 1571. na dniu 7. października połączone wojska chrześciańskie odniosły świetne zwycięztwo nad flotą Turecką, a to za widoczną przyczyną Matki Boskiej Różańcowej, zamierzoną została, za wolą i błogosławieństwem Ojca Świętego, budowa świątyni ku czci tejże Królowej nieba i Naszej Orędowniczki. Składki na ten cel wpływają z całego świata katolickiego, do których mogą się przyłączyć i nasze drobne ofiary, szczególnie pochodzące od braci i sióstr Różańca świętego. Wzywamy zatem Wielebne Duchowieństwo, ażeby zarządziło w tej mierze kwestę kościelną i uzbieraną kwotę przesłało do tutejszego Konsystorza Biskupiego.

Poleca się pismo dla robotników p. t
„POCHODNIA“.

Namiestnik Chrystusów w Encyklice „Rerum novarum“ ostrzegł świat chrześciański i podał środki zaradcze przeciw socyalizmowi.

Obłęd socyalistyczny ogarnął większe miasta, a nawet wcisnął się do mniejszych miasteczek. Przewodnicy tej propagandy nie są stowarzyszeniem w celu po-

lepszenia doli robotników, ale stronnictwem politycznem, które jest gałęzią socyalizmu międzynarodowego i zdąża nie do uchylenia krzywd i bied, trapiących klasy pracujące, ale do zupełnego przewrotu dzisiejszych stosunków społecznych, przedewszystkiem zaś do zaprzeczenia własności prywatnej. Ponieważ Kościół katolicki jest stróżem ładu moralnego i społecznego, a zarazem opiekunem maluczkich i nieszczęśliwych, przeto nienawiść socyalistów zwraca się również przeciw Kościołowi. Jakoż na zebraniach swoich zwoływanych regularnie w dni świąteczne, w czasie nabożeństw, uderzają oni gwałtownie na biskupów i kapłanów, w pismach zaś swoich (u nas *Naprzód* i *Nowy Robotnik*) obrzucają błotem duchowieństwo i gdzie mogą, podkopują zasady religijne i etyczne. Posiew ten wydaje owoce bardzo nieszczęsne. Wszak robotnicy napojeni doktrynami socyalistycznemi, w nierozumie swoim, stronią od tych nawet osób, które ich oświecić pragną, i dobrodziejstw im nie szczędzą.

Ratujmy tedy owych zabłąkanych, miłością, modlitwą, nauczaniem i lekturą. Do tej zalecamy czasopismo: „*Pochodnia*“ wydawane we Lwowie. Wykrywa ona zgubne dążności socyalistów, przybierających się chętnie w szatę sprawiedliwości i filantropii, wskazuje pewne drogi do polepszenia doli robotników i przedewszystkiem w Kościele każe szukać środki zaradcze na choroby i rany społeczne. Zachęcamy Was, Wielebni Bracia, abyście poświęcając baczną uwagę kwestyi socyalnej, wspierali to pismo groszem, piórem i radą, a szczególnie rozszerzali takowe między *robotnikami i rzemieślnikami.*

Prenumerata Pochodni, która wychodzi raz na tydzień, wynosi z przesyłką pocztową **rocznie 3 złr. 60 ct., półrocznie 1 złr. 80 ct., kwartalnie 90 ct.** Adres Redakcyi i Administracyi: **Lwów, Rynek L. 36.**

SPRAWOZDANIE
Kuratoryi Bursy św. Kazimierza w Tarnowie,
za czas od 1. Lipca 1894. do 30. Czerwca 1895.

Na rok szkolny 1894/5 przyjęto do zakładu 74 uczniów, z tych 6 zostało w ciągu roku wydalonych już to za przekroczenia przepisów domowych, już to za zaniedbywanie się w nauce, jeden zaś opuścił zakład dobrowolnie przenosząc się do innego gimnazyum. W miejsce tych przyjęto 8 nowych, tak że z końcem roku szkolnego pozostawało w zakładzie 75 uczniów.

Do gimnazyum uczęszczało 70, a do szkół ludowych 5. W drugiem półroczu *stopień celujący otrzymało 14 uczniów*, jeden zaś tylko otrzymał stopień drugi. Egzamin dojrzałości złożyli: *Eustachiewicz Bronisław i Frączkiewicz Jan z odznaczeniem.*

W miarę ubóstwa uczniów opłaty miesięczne wynosiły: 4, 6, 8 i 10 złr.—6 zaś było bezpłatnie w Bursie utrzymanych.

Pomiędzy wychowankami było 22 sierót — synów włościańskich było 25, małomieszczan 20, synów: nauczycieli 18, organistów 6, prywatnych oficyalistów 6.

Z końcem Maja JExc. Hr. Kaz. Badeni, Namiestnik Galicyi, zwiedził dokładnie cały Zakład i wyraził się o nim z całem uznaniem. Wychowankowie przywitali dostojnego Gościa swoją muzyką, która dzięki niestrudzonemu i pełnemu poświęcenia dla młodzłeży X. Mons. Franc. Walczyńskiego oraz szczególniej na ten cel ofiarności Duchowieństwa świetnie się rozwija.

Stan kasy.

Przychód:	Opłaty uczniów przyniosły	4580 złr.	— ct.
	Datki Dobrodziejów i publ. instytucyj . . .	2486 „	$12^1/_2$ „
	Razem .	7066 złr.	$12^1/_2$ ct.
Rozchód:	Utrzymanie domu	5761 „	$96^1/_2$ „
	Remuneracya czterech zakonnic	200 „	— „
	Dożywotnia pensya roczna matce założyciela Mar. Mikulskiej	60 „	— „
	Assekuracya	29 „	43 „
	Oddano długu: a) 2 raty do Kasy Oszczędności .	352 „	05 „
	b) prywatnej osobie . , .	300 „	— „
	c) magistratowi m. Tarnowa . .	210 „	— „
	Razem .	6913 złr.	$44^1/_2$ ct.

Przychód . .	7066 złr.	$12^1/_2$ ct.
Rozchód . .	6913 „	$44^1/_2$ „

Pozostaje zapas 152 złr. 68 ct. oraz oblig. dł. p. na 100 złr. i akcye Banku Poznań. na 400 mar. prus.

Pozostały dług do spłacenia Tarnowskiej Kasie Oszczędności .	4545 złr.	80 ct.
Prywatnej osobie	400 „	— „
Razem	4945 złr.	80 ct.

Wykaz datków *od 4. Marca do 30. Września 1895.*: JE. Najprzew. X. Biskup Ignacy Łobos 210 złr. — Przewielebni XX: Rutkowski 10 złr. — Dańkowski 10 złr.— Radoniewicz 7 złr. $81^1/_2$ ct. — Al. Tajdus 5 złr. — Podolski 5 złr. — Rajczak 3 złr.— Dagnan 5 złr. — Jan Knietowicz 12 złr 4 ct. — Kaz. Kozak 10 złr. — Jac. Michalik 10 złr. — Pasiut 3 złr. — An. Niemiec 8 złr. 50 ct. — Dr. Zyguliński 4 złr. — Pawlikowski 11 złr.— Górka 6 złr. — Albin 5 złr. — Krośniński 2 złr. — Dr. Pechnik 21 złr. — Wnęk 5 złr. — Ścisło 5 złr — Kitrys 2 złr. — Drożdż 3 złr. — Młyniec 5 złr. Figiel 10 złr. — P. Janina Pieńczykowska 6 złr. — Parafia Niedźwiedź 20 złr. 47 ct.— Wny Kaz. Stojałowski 5 złr. — Parafia Chronów 8 złr. 50 ct. — Parafia Zbyszyce 3 złr. — Wny Hr. Andlau 10 złr. — Wny Dr. Bron. Brzeski 6 złr. — Młodzież handlowa Tarnowska 5 złr. 19 ct. — Wny Dr. Bron. Gałecki 10 złr. — Wny Dr. Miecz. Gałecki 5 złr. — Wny Nieduszyński 3 złr. — Parafia Rzezawa 2 złr. — Magistrat m. Limanowej 50 złr. — XX.: Bogusz 10 złr. — NN. 2 złr. 50 ct. — Depowski 5 złr. —

Halak 2 złr. 60 ct. — Wcisło 5 złr. — Adamczyk 3 złr. — Kahl 10 złr. — Głowacz 5 złr. — Wny Dr. Rudolf 10 złr. —

Dla muzyki zakładowej darowali: Mons. X. Franc. Walczyńskt 13 zeszytów nut i szkołę na wiolonczelę — na zakupienie instrumentów: W. XX.: Pawlikowski Senior wik. katedr. 48 złr. — Jac. Michalik 13 złr. 30 ct. — Orzechowski 5 złr. — Podolski 32 złr. — Sawiński 32 złr. — Kaliciński 20 złr — Muchowicz 20 złr. — Konieczny 20 złr. — Starzec 30 złr. — Nlemiec 10 złr. — Ligaszewski 6 złr. — Dutkowski 2 złr. Jarmulski 4 złr. — Gawłowicz 5 złr. — Markiewicz 1 złr, — Wąsowicz 1 złr. — Halak 1 złr. 8 ct. — Pilch 2 złr. — Tarsiński 1 złr. — Grodzicki 1 złr. — N. N. 1 złr.

Wszystkim tym Dobrodziejom, oraz innym, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się do utrzymania i rozwoju zakładu, składa Kuratorya najserdeczniejsze „Bóg zapłać“ i poleca swych wychowanków nieustającej łasce i dobroci serca wszystkich przyjaciół młodzieży.

Ustawa konkurencyjna z dnia 31 grudnia 1894,

którą wydają się postanowienia uzupełniające do §. 36 ustawy z dnia 7 maja 1874 (Dz. u. p. Nr. 50) o pokrywaniu potrzeb gmin parafialnych katolickich:

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Do uiszczania datków konkurencyjnych, które w myśl § 36 ustawy z dnia 7go maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 50) mają być rozpisywane na potrzeby gmin parafialnych (plebanalnych) powoływać należy także:

a) katolików tego samego obrządku nie zamieszkałych w obrębie parafialnym (plebanalnym);

b) osoby prawne, tudzież spółki i stowarzyszenia, które na mocy swoich ustanowień nie służą wyłącznie lub przeważnie do celów innego wyznania lub innego obrządku,

pierwszych i drugie tylko w tym razie, jeżeli od ich realności, w okręgu parafialnym (plebanalnym) leżących, wzięty jest na przepis podatek gruntowy lub budynkowy, albo jeżeli w okręgu parafialnym (plebanalnym) posiadają bądź zakład przemysłowy, bądź zarząd przedsiębiorstwa lub zatrudnienie, od którego podatek zarobkowy lub dochodowy wzięty jest na przepis w takiej gminie podatkowej, której cały obszar lub część leży w okręgu parafii.

§ 2.

Dla obowiązanych do konkurencyi w § 1 oznaczonych, miarę ich współudziału stanowi co do podatku gruntowego i budynkowego podatek rządowy od realności leżących w okręgu parafialnym (plebanalnym), co się zaś tyczy budynków uwolnionych czasowo od podatku, niepłatny podatek czynszowy i klasowy.

Co się tyczy podatku zarobkowego i dochodowego, miarę datku konkurencyjnego stanowi zazwyczaj cała kwota na karb obowiązanego do konkurencyi wzięta na przepis w gminie podatkowej w § 1 oznaczonej łącznie z dodatkiem nadzwyczajnym.

Jednakże co się tyczy osób prawnych, spółek i stowarzyszeń, uwzględniona być ma tylko część podatków oznaczonych w obu ustępach poprzedzających, odpowiednia stosunkowi, jaki w gminie podatkowej zachodzi między ludnością katolicką, odnośnego obrządku, którego potrzeby mają być datkiem konkurencyjnym pokryte a ogółem ludności tejże gminy.

§ 3.

Jeżeli osoba fizyczna lub prawna, spółka lub stowarzyszenie, stosownie do wziętego na przepis podatku zarobkowego do konkurencyi obowiązane, posiada zakłady przemysłowe lub zarządy w kilku okręgach parafialnych (plebanalnych) na obszarze tej samej gminy podatkowej leżących, w takim razie podatek zarobkowy i dochodowy, a względnie jego kwotę w myśl §. 2. oznaczoną rozkładać należy, jako podstawę konkurencyi na odnośne okręgi parafialne (plebanalne) a względnie na ich części w gminie podatkowej leżące, podług stosunku ilości mieszkańców katolickich tego obrządku, którego potrzeby mają być przez rozłożenie datków konkurencyjnych pokrywane.

§. 4.

Cyfry ludności do ustanowienia podstawy konkurencyi obliczać należy według sum, jakich dostarczył względnie ostatni spis ludności.

§. 5.

Przy obliczaniu datków konkurencyjnych w siedzibie obowiązanego do konkurencyi nie mają być brane w rachubę te kwoty podatku, które w myśl ustawy niniejszej mają służyć za podstawę konkurencyi w innych okręgach parafialnych (plebanalnych).

§. 6.

Jeżeli jedna z osób fizycznych, lub prawnych, w §. 1. oznaczonych, ma z tytułu patronatu płacić datek na cele konkurencyi parafialnej, w takim razie nie istnieje dla niej obowiązek uiszczania datku konkurencyjnego, który stosownie do postanowień poprzedzających ma być wymierzany, jeżeli ten ostatni datek wynosi tyleż, co ów datek z tytułu patronatu lub mniej. Jeżeli zaś datek konkurencyjny wynosi więcej niż datek z tytułu patronatu, w takim razie oprócz datku z tytułu patronatu płacić należy tylko nadwyżkę datku konkurencyjnego ponad datek z tytułu patronatu.

§. 7.

Wydanie szczegółowych postanowień wykonawczych w granicach ustawy niniejszej zastrzega się ustawodawstwu krajowemu.

§. 8.

Zastrzega się ustawodawstwu krajowemu postanowienie, czy i o ile członkowie gminy parafialnej, należący do kościoła filialnego, a mianowicie wtedy, gdy przy tym

kościele ustanowiony jest osobny pasterz duchowny, mają być uwalniani od obowiązku uiszczania datku konkurencyjnego na rzecz kościoła macierzystego i tamtejszej parafii.

§. 9.

Spory ze stosowania ustawy niniejszej wynikające. rozstrzygają władze administracyjne w zwyczajnym toku instancyi.

§. 10.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświecenia i Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 31. grudnia 1894.

Franciszek Józef r. w

Windischgraetz r. w. *Bacquehem* r. w. *Madeyski* r. w.

Festum Annuntiationis B. M. V. promovetur pro universa Ecclesia ad ritum duplicem primae classis sine octava.

Iure sane ac merito Festum B. Mariae Virginis Deiparae ab Angelo salutatae, ab antiquissimis temporibus institutum et penes Latinam Ecclesiam et Graecam pari solemnitate celebratum est: siquidem Dominicae Incarnationis Mysterium tamquam ceterorum fundamentum sacra Liturgia profitetur. Hinc Apostolicae Sedi supplicia vota haud semel porrecta sunt, ut Festum ipsum Annuntiationis B. M. V. ad maximum ritum in Universa Ecclesia eveheretur. Itaque Sacra Rituum Congregatio in peculiari Coetu, pro nova Decretorum authentica Collectione evulganda, ad Vaticanum subsignata die habito, omnibus mature perpensis, rescribendum censuit: Festum Annuntiationis B. M V. die 25 Martii occurens, in unniversa Ecclesia ritu duplici primae classis amodo recolendum esse, cum omnibus iuribus celebriorum festorum propriis, etsi Octava carens ob temporis quadragesimalis rationem. Ceterum, quotiescumque vel Feria VI. in Parasceve, vel Sabbato Sancto hoc Festum impediatur, toties Feria II. post Dominicam in Albis, tamquam in sede propria, ut antea, reponatur; in qua integra cum solemnitate ac feriatione et sine octava, prouti die 25 Martii, celebrabitur. Quando vero illius tantummodo impediatur Officium, ad enuntiatam pariter Feriam II. amandetur, ac nonnisi Festo primario eiusdem ritus occurrente valeat impediri: quo in casu, in sequentem diem pariter non impeditam transferatur. Die 23 Aprilis 1885. — Facta postmodum Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papae XIII per infrascriptum Cardinalem Sacrorum Rituum Congregationi Praefectum de hisce omnibus relatione; Sanctitas Sua sententiam eiusdem S. Congregationis ratam habere et confirmare dignata est. Die 27 Maii, eodem anno.

Caietanus Card. Aloisi-Masela, S. R. C. Praefectus
Aloisius Tripepi, S. R. C. Secretarius.

Z KONSYSTORZA BISKUPIEGO

W Tarnowie, dnia 29 Października 1895.

IGNACY
Biskup.

X. Stanisław Walczyński
Kanclerz.

W drukarni Józefa Styrny w Tarnowie 1895. Nakładem Kleru Dyecezalnego.